

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Бургас, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илияна Т. Балтова

Членове: Десислава Д. Щерева
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно търговско дело № 20232001000024 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

С Решение № 244 от 10.11.2022 г. по търговско дело № 20222100900272/2022 г. на Бургаския окръжен съд е уважен искът на „Б.Х.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. Р. ул. „Г.Д.“ № *, със съдебен адрес гр. С., ул. „А.“ № *, вх. *, ап. * – адв. Т. Д. за прекратяване на ответника „С.П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „В.“ № *, вх. *, ет. *, ап. *, със съдебен адрес гр. Б., ул. „Л.К.“ № *, вх. *, ет. * - адв. Д. З. на основание чл. 517, ал. 4 от ГПК.

Присъдени са били и съдебноделоводни разноски в полза на ищеца.

Ответникът е подал въззивна жалба против решението като е изложил доводи за неговата недопустимост и неправилност, които се свеждат до следното:

Първоинстанционният не бил съобразил, че имало друг висящ спор по чл. 517, ал. 4 от ГПК за прекратяване на въззивното дружество – по търговско дело № 73/2021 г. на ОС – Бургас (пренесен понастоящем пред касационната инстанция). Като се произнесъл, без да изчака приключването

на посоченото дело, съдът бил постановил недопустим съдебен акт – съгл. т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 09.07.2019г. по тълк. дело № 1/2017г. на ВКС, ОСГТК.

Едноличен собственик на капитала на въззивното дружество било „Е.“ АД с ЕИК ***, което имало задължения към въззиваемия ищец „Б.Х.“ ООД по изпълнително дело № ***. на ЧСИ рег. № *** с район на действие – ОС - Бургас. Наложеният заповест върху притежаваните от длъжника по изпълнението дялове във въззивното дружество респ. прекратяването на това дружество обаче нямало да доведат до удовлетворяване на вискателя. Въпреки че знаел това, последният предявил иска по чл. 517, ал. 4 от ГПК, с което проявил недобросъвестност по смисъла на чл. 3 от ГПК. Първоинстанционният съд не отчел това неправомерно поведение, с което допуснал съществено процесуално нарушение.

В обжалваното решение не било обсъдено дали въззивното дружество разполага с имущество, чието осребряване да послужи за удовлетворяване на вземането на ищеца – вискател по цитираното изпълнително дело.

Въззивникът претендира съдебноделоводни разноски.

Към жалбата са приложени преписи от пълномощно за процесуално представителство и договор за правна защита и съдействие, които следва да бъдат заверени по реда на чл. 183 от ГПК.

Въззиваемият - ищец „Б.Х.“ ООД е оспорил въззивната жалба с представен в срок писмен отговор.

Според него доводите във въззивната жалба са преклудирани съгласно чл. 266, ал. 1 от ГПК, тъй като не са били релевирани пред първоинстанционния съд.

Посоченото в жалбата висящо търговско дело не било преюдициално. То не било водено от въззиваемия ищец и не засягало неговите права.

Съдът нямал задължение да изследва възможността за удовлетворяването на ищеца чрез изпълнение върху имуществото на ответното дружество. От друга страна от заявления за обявяване в търговския регистър Годишен финансов отчет на въззивника - ответник за 2021 г. било видно, че той разполагал с активи на стойност 1859000 лева, което предполагало значителен ликвидационен дял на едноличния му собственик при прекратяване на дружеството.

Налице били предпоставките по чл. 517, ал.4 от ГПК за уважаване на иска. Вземането на въззиваемия – ищец спрямо едноличния собственик на дружеството на въззивника не било удовлетворено.

Не можело да се говори за злоупотреба с права чрез предявяване на иска, а за упражняване на регламентиран от закона способ за защита.

Въззиваемият желае да му бъдат присъдени разноси пред настоящата инстанция.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема следното:

Атакуваното решение е валидно и допустимо.

Въззиваемият - ищец „Б.Х.“ ООД е взискател по изпълнително дело № 2022***** на ЧСИ рег. № *** с парично притезание против „Е.“ АД, с ЕИК *** - едноличен собственик на капитала на въззивника - ответник „С.П.“ ЕООД - за сумата от 15855,01 лева, неиздължена цена от продажба на недвижим имот, ведно с лихви и разноси. По изпълнителното дело е наложен запор върху притежаваните от длъжника дружествени дялове във въззивното дружество, вписан в търговския регистър на 04.07.2022 г.

Съдебният изпълнител е овластил въззиваемия ищец да предяви иск по чл. 517, ал. 4 от ГПК за прекратяване на въззивното дружество - ответник.

Тъй като се касае за ЕООД, чийто капитал се притежава изцяло от длъжника по изпълнението, законът предвижда прекратяването на дружеството, без да е необходимо изследване на имущественото му състояние. Единствената възможност за отхвърлянето на иска по чл. 517, ал. 4 от ГПК е удовлетворяването на вземането на ищеца до първото по делото заседание. Няма спор, че не е извършено погасяване. Ето защо искът правилно е бил уважен.

Въззивникът не е проявил никаква активност при първоинстанционното разглеждане на делото.

Неоснователни са доводите в жалбата, че трябвало да се изчака приключването на друго производство за прекратяване на въззивното дружество по реда на чл. 517, ал. 4 от ГПК – търговско дело № 73/2021 г. на ОС – Бургас.

Видно от приложената служебна справка, това производство се развива по иск на друг взискател – ЕТ „З.“, в полза на когото в търговския регистър има вписан предходен запор върху дружествените дялове на едноличния собственик на ответника.

Производството е висящо пред касационната инстанция като е образувано търговско дело № 943/2022 г. на ВКС, I търг. отд., което до

момента не е приключило.

Вярно е, че при уважаване на който и да е от исковете се стига до един и същи правен резултат – прекратяване на ЕООД, но на самостоятелни основания - заради отделни изпълнителни дела за задължения на длъжника – едноличен собственик на капитала.

Различието в основанията на двата иска, които не са взаимно обусловени, означава, че не може да се говори за преюдициалност. Изключено е аргументи в тази насока да се извеждат от хронологичния ред на делата.

Действително поради съвпадението на петитумите на претенциите уважаването на едната от тях обезсмисля разглеждането на другата, но тук не става въпрос за преюдициалност по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, при която връзката на обусловеност е едностранна – изходът от определен спор е от значение за разрешаването на друг.

Касае се за конкуренция между две самостоятелни производства, по които ищците целят един и същи резултат. Никоя от тези страни не може да възпрепятства реализирането на правата на другата. С приключването на едното производство се постига целта и на другото.

Въз основа на приключилия по-рано спор с уважаване на иска ще бъде открито производство по ликвидация за осребряване на имуществото на търговското дружество на въззивника - ответник. Еквивалентът на осребрените нетни активи (ако има такива) ще бъде платен не на едноличния собственик на капитала, а на неговите кредитори - за удовлетворяването им по реда на наложените запори.

Безпочвена е тезата на жалбоподателя, че дружеството му не следвало да се прекратява, понеже нямало никакво имущество. При липса на капиталово покритие развиването на търговска дейност е лишено от смисъл.

Изложеното обосновава потвърждаването на обжалваното решение, с което е уважен предявеният иск по чл. 517, ал. 4 от ГПК за прекратяване на дружеството на жалбоподателя „С.П.“ ЕООД.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на въззиваемия „Б.Х.“ ООД съдът присъжда разноси пред настоящата инстанция в размер на 1528,80 лева съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, който не е

оспорен.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 244 от 10.11.2022 г. по търговско дело № 20222100900272/2022 г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

ОСЪЖДА „С.П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „В.“ № *, вх. *, ет. *, ап. *, със съдебен адрес гр. Б., ул. „Л.К.“ № *, вх. *, ет. * - адв. Д. З. да заплати на „Б.Х.“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. Р. ул. „Г.Д.“ № *, със съдебен адрес гр. С., ул. „А.“ № *, вх. *, ап. * – адв. Т. Д. съдебноделоводни разноски за въззивното разглеждане на делото в размер на 1528,80 лева (хиляда петстотин двадесет и осем лева и осемдесет стотинки).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____